

Üliõpilasel olgu endal oidu

Soovin kommenteerida EPL-is ilmunud artiklit, kus räägitakse tudengitelt toimetuleku- toetuse äravõtmisest. Eriti häirib mind EÜL-i aseesimehe Leif Kalevi lause, kus ta ütleb, et õppelaen läheb õppekulude katteks ja laenust kui kuusissetulekust rääkimine on vale.

Tõepoolest, kuusissetulekuks ei saa kuidagi nimetada raha, mis laekub arvele kahel korral aastas, samas kui sissetuleku olemus seisneb igakuistes regulaarsetes laekumistes. Võttes aluseks aga fakti, et õppelaen oligi algselt mõeldud jooksvate kulude – nagu söök, eluasemekulud jms – katteks, tulekski seda laenuraha vaadelda kui igakuist sissetulekut.

Igal üliõpilasel peab piisavalt oidu olema, et raha kogu õpinguperioodi peale oskuslikult jagada. Kuid paljud ei saa sellega hakkama.

Ilmselt häirib EÜL-i rohkem sõna “kuusissetulek” kasutamine antud kontekstis kui probleem ise, sest teema käsitlemisel on märgata tendentslikkust ja probleemi tagamaadesse süüvimatust. Populistlikud loosungid, nagu ka mistahes valimised, ei ole noortele kunagi huvi pakkunud.

Mis puudutab aga õppekulude katmist õppelaenust, siis oleks huvitav teada, mida EÜL nende kulude all mõtleb. Ilmselt ei nimetata õppekuludeks toitu ja eluaset, sest need on igapäevased kulud, mis eeldavad kuusissetulekut; kuna aga poole aasta tagant saadava laenu korral peaks vahepealse aja nälgima ja üüri tasumata jätmise korral jäetakse ühiselamukohast ilma. Eelmainitud kulude katmise eelduseks on seega püsiva sissetuleku olemasolu, millest lähtuvalt ei ole vaja laenu võtta, kuna raha tuleb niigi. Kui aga laenu võtta

ja sellest elada, siis on ju sisuliselt ikkagi tegu kuusissetulekuga, sest raha kasutatakse jooksvate kulude katteks.

On ilmne, et kogu laenuraha ei ole võimalik kulutada vihkute, pastakate jms peale, kuid just need peaks olema ideaalis otsesed õppekulud, milleks laen mõeldud on. Mina isiklikult ei tea oma tuttavate hulgas ühtegi inimest, kes oleks laenu võtnud otsesest vajadusest.

Tooksin siinkohal mõned näited nendest õppekuludest, mida EÜL nii innukalt kaitses. Paljud mu tuttavad ostsid selle raha eest näiteks arvuteid, mobiiltelefone, käisid paar korda bordellis, ostsid hunniku riideid jne. Laiemale üldsusele maalitakse aga pilt tudengitest, kes selle laenuta kuidagi elada ei saa. Mina näiteks otsin laenu eest aktsiaid. Kas pole asjalik?

Riho Puusemp, TTÜ tudeng